Kapitola II. Úvod do překladačů

Překladač

- Vstup: Zdrojový program
- Výstup: Cílový program
- Metoda:
- Překladač čte *zdrojový program* (napsaný ve zdrojovém jazyce) a překládá ho na *cílový program* (napsaný v cílovém jazyce)
- Zdrojový a cílový program je vzájemně funkčně ekvivalentní.

Struktura překladače: Logické fáze

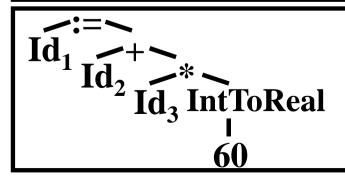
Position := Initial + Rate * 60

Lexikální analyzátor

$$Id_1 := Id_2 + Id_3 * 60$$

Syntaktický analyzátor

Sémantický analyzátor

Generátor vnitřního kódu

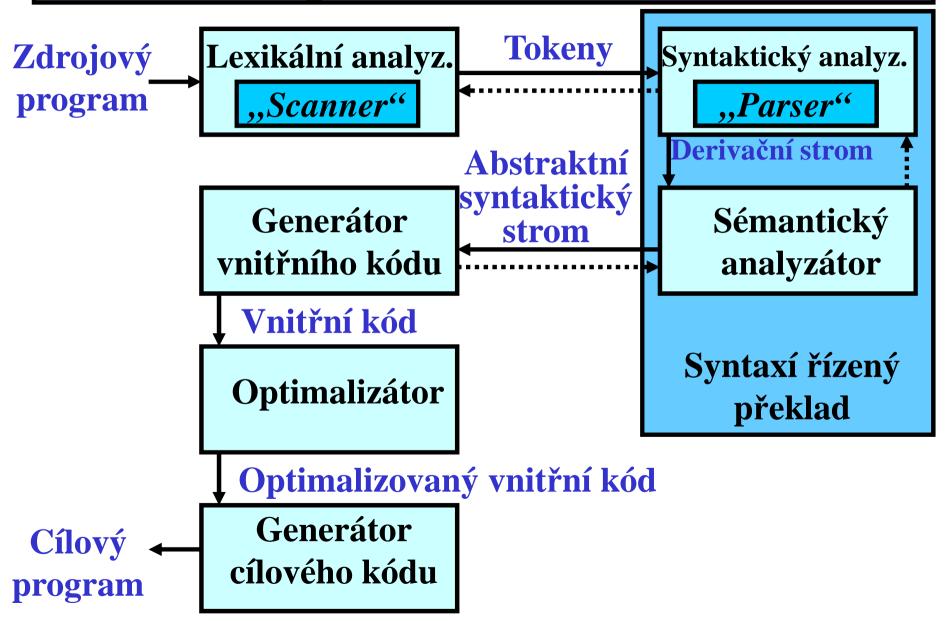
```
T1 := IntToReal(60)
T2 := Id3 * T1
T3 := Id2 + T2
Id1 := T3
```

Optimalizátor

Generátor cílového kódu

fmov R2 , Id3 fmul R2 , #60.0 fmov R3 , Id2 fadd R2 , R3 fmov Id1, R2

Struktura překladače: Konstrukce

Jazyky a překladače

Teoretický pohled na formální jazyk:

$$\Sigma = \{a, b\}, L = \{a^n b^n : n \ge 0\}$$

Otázka: $aabb \in L$?

Praktický pohled na formální jazyk:

$$\Sigma = \{begin, end, id, :=, *, ;, ...\},\$$

 L_{Pascal} = Programovací jazyk Pascal

Otázka: begin id := id * id; end;
$$\in L_{Pascal}$$
?

ANO: Program je $OK \Rightarrow$

Vytvoř cílový program

NE: Program není v pořádku ⇒ Najdi, kde jsou chyby.

Lexikální analyzátor (Scanner)

- Vstup: Zdrojový program
- Výstup: Řetězec tokenů
- Metoda:
- Zdrojový program je rozdělen na *lexémy* = logicky oddělené lexikální jednotky (identifikátory, čísla, klíčová slova, operátory,...)
- Lexémy jsou reprezentovány tokeny
- Nějaké tokeny mohou mít atributy

Lexikální analyzátor: Příklad

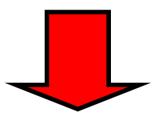
Zdrojový program:

Position := Initial + Rate * 60

Lexikální analyzátor: Příklad

Zdrojový program:

```
Position := Initial + Rate * 60
```


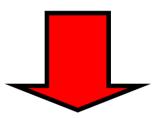
Lexémy:

```
Position := Initial + Rate * 60
```

Lexikální analyzátor: Příklad

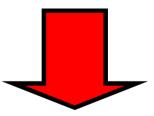
Zdrojový program:

```
Position := Initial + Rate * 60
```


Lexémy:

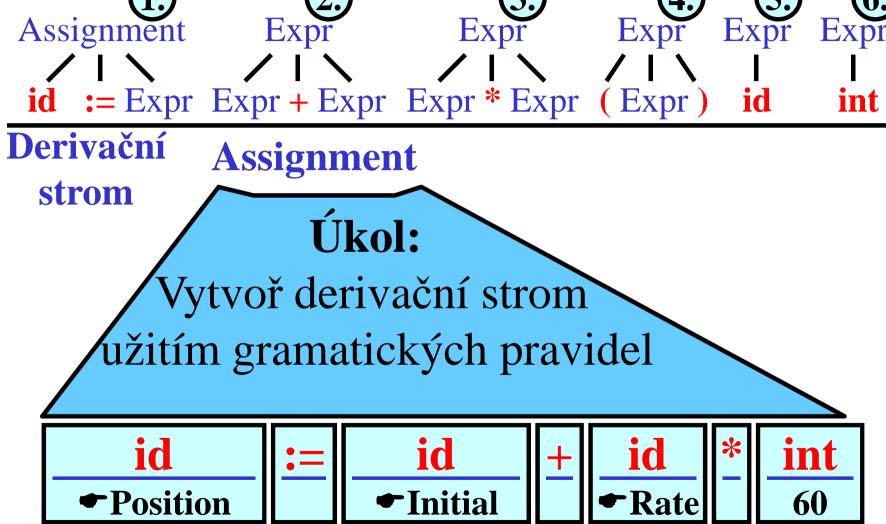
Tokeny:

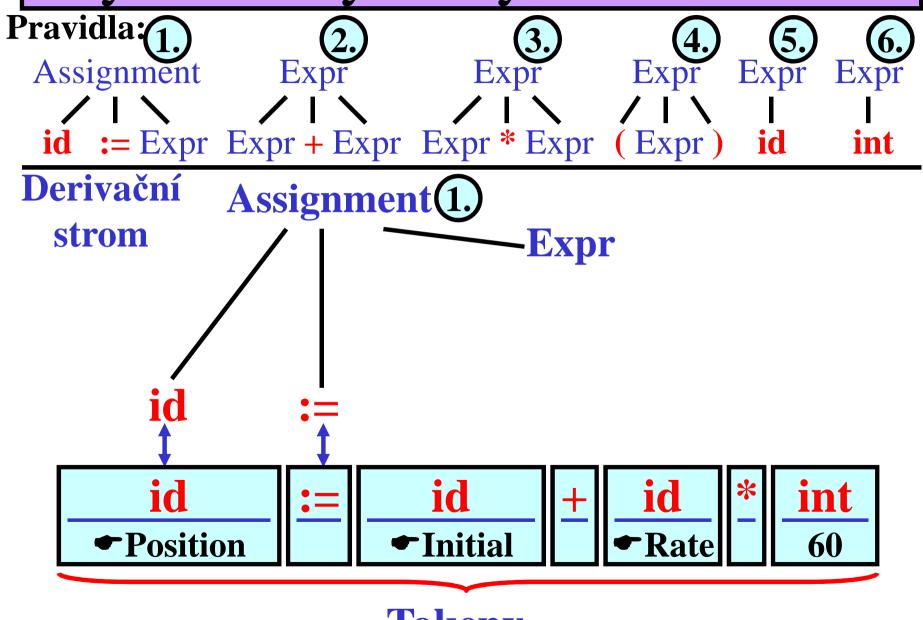
Syntaktický analyzátor (Parser)

- Vstup: Řetězec tokenů
- Výstup: Derivační strom
- Metoda:
- Syntaktický analyzátor kontroluje, zda řetězec tokenů reprezentuje syntakticky správně napsaný program
- Pokud je k danému řetězci tokenů nalezen *derivační strom*, program je správný, jinak ne.
- Vytváření derivačního stromu je založeno na gramatických pravidlech
- Dva přístupy: Shora dolů a zdola nahoru.

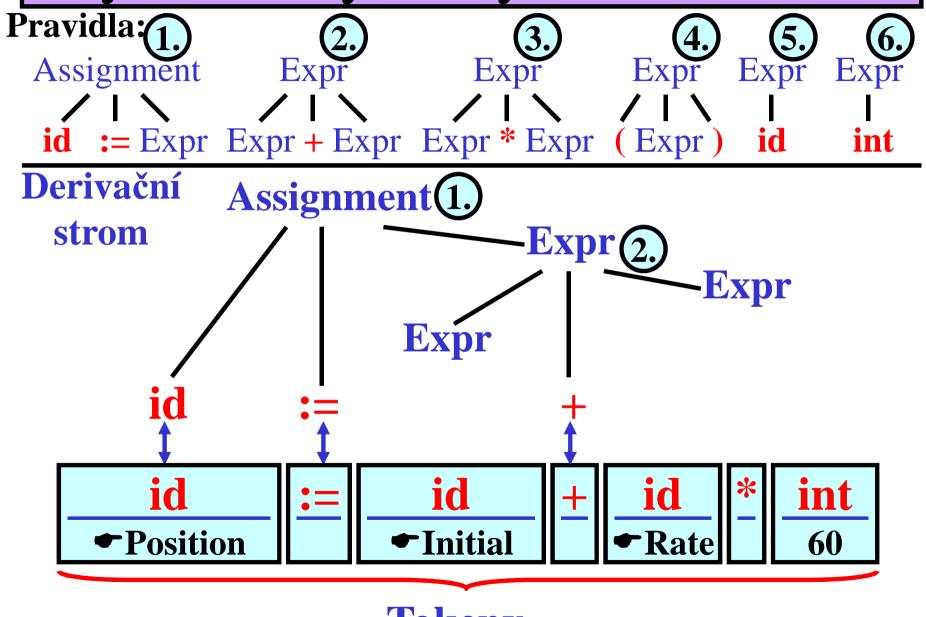
Syntaktický analyzátor: Příklad Pravidla: Assignment Expr Expr Expr Expr Expr Expr Expr Expr Expr Expr

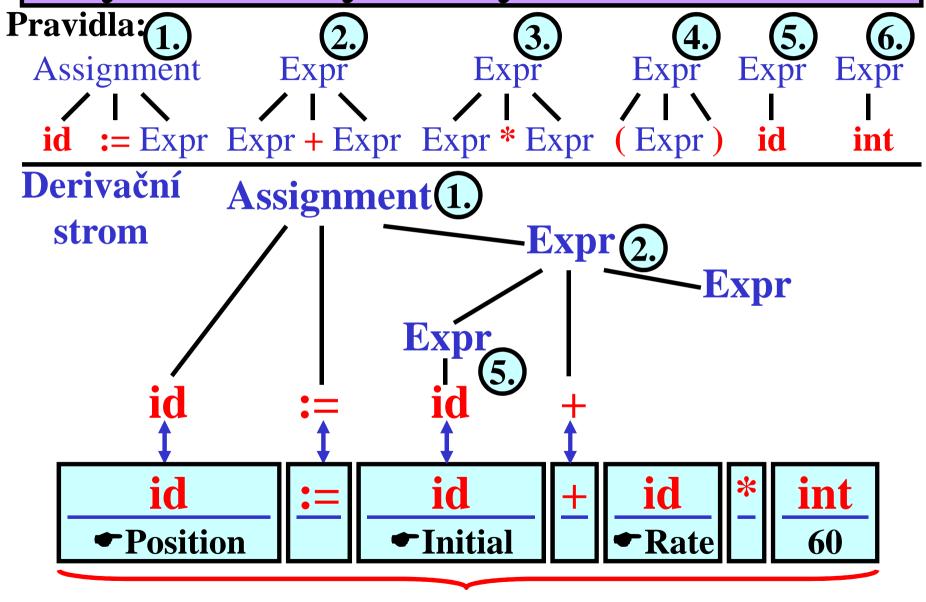
Tokeny

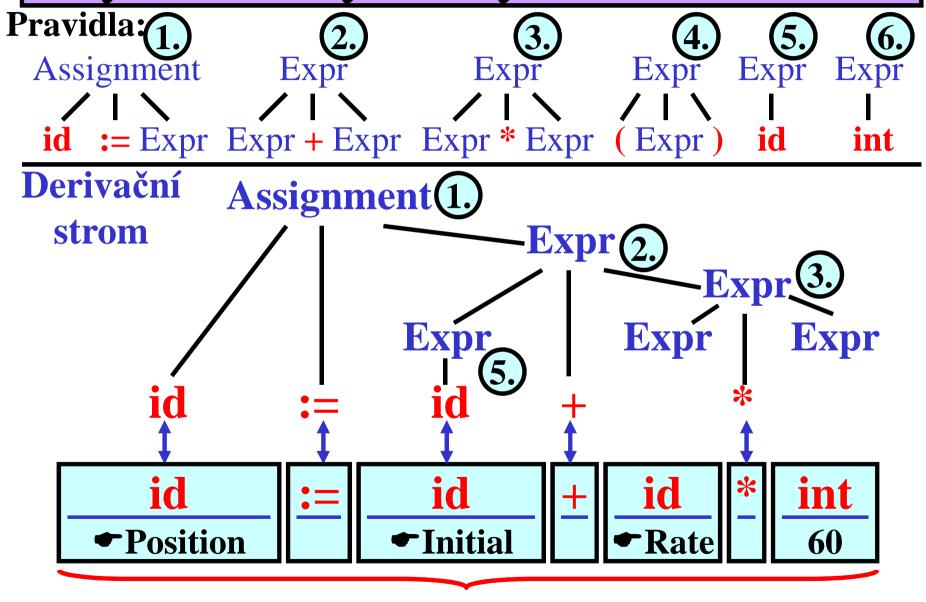
Tokeny

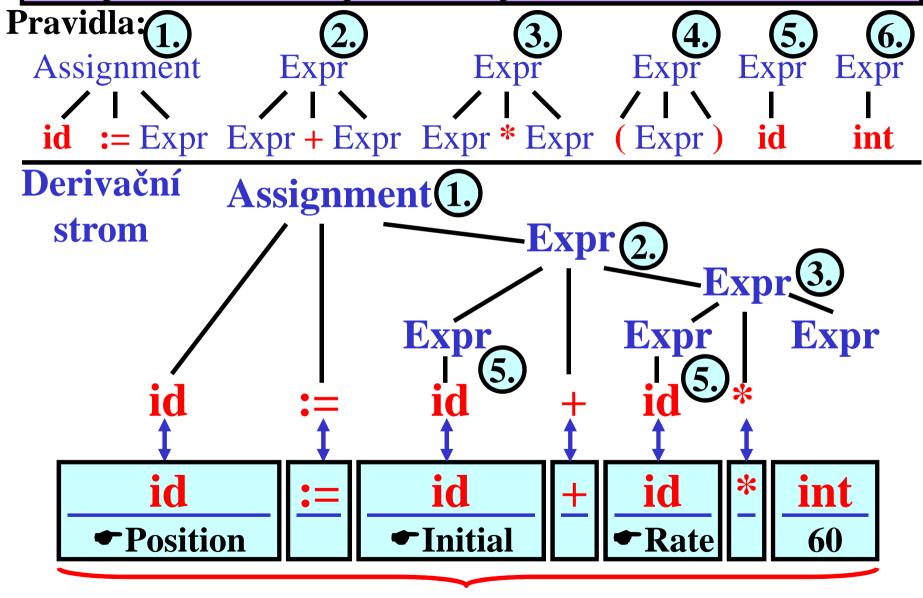
Tokeny

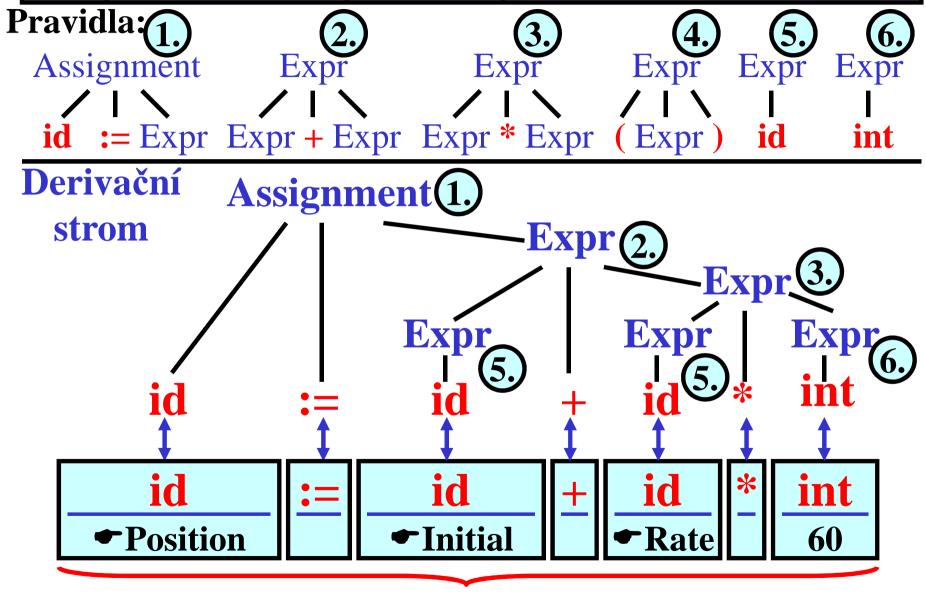
Tokeny

Tokeny

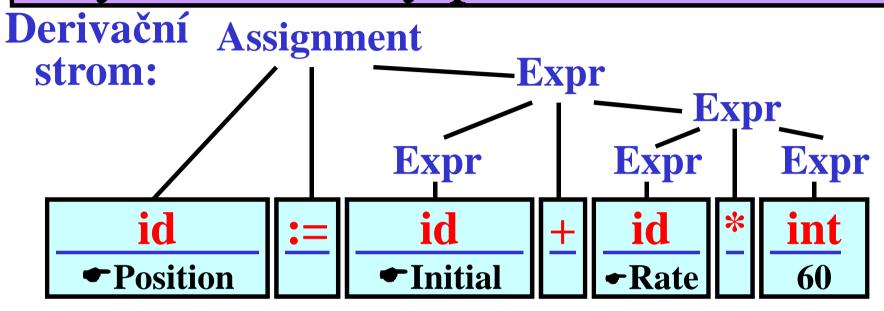
Tokeny

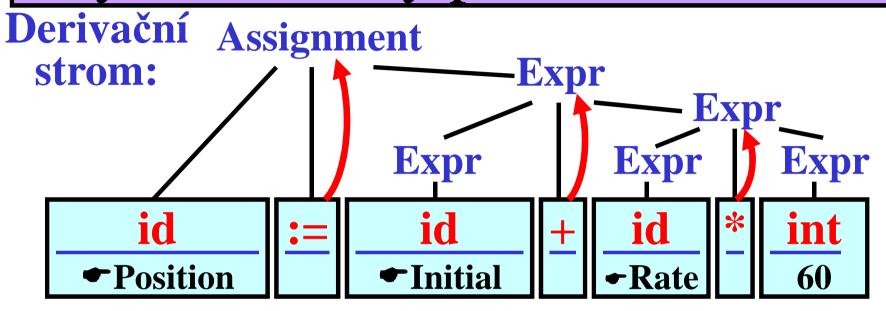

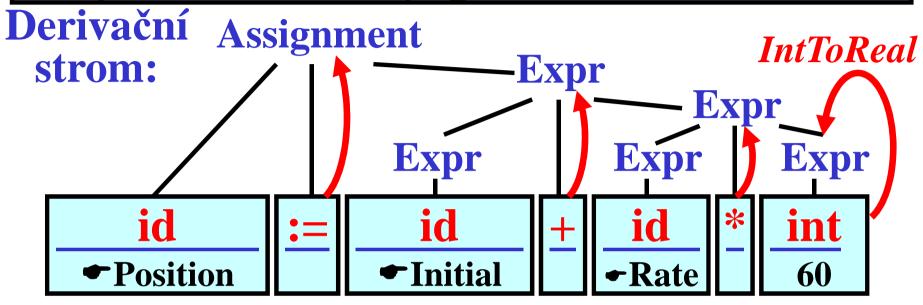
Tokeny

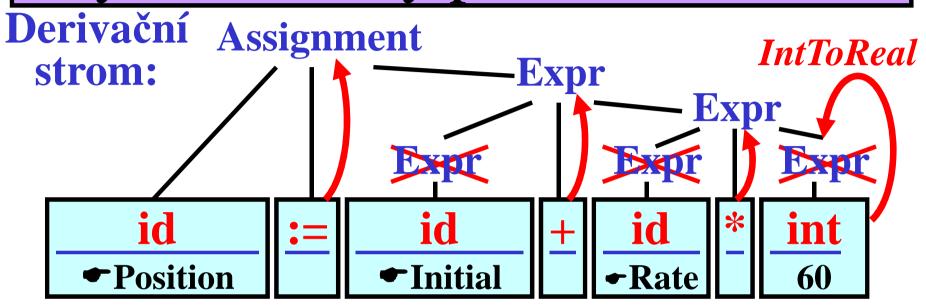
Sémantický analyzátor

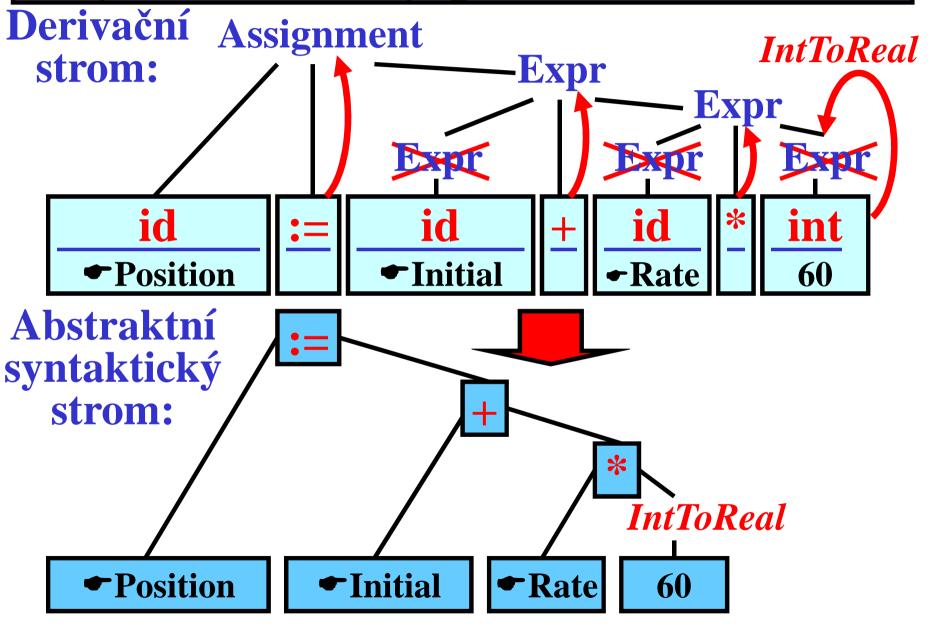
- Vstup: Derivační strom
- Výstup: Abstraktní syntaktický strom
- Metoda:
- Sémantický analyzátor kontroluje sémantické aspekty programu:
  - *kontrola typů*, při které může provádět implicitní konverze (např. int-to-real)
  - kontrola deklarací proměnných
- Syntaxí řízený překlad:
  - Syntaktický analyzátor řídí:
    - Provádění sémantických akcí
    - Generování abstraktního syntaktického stromu

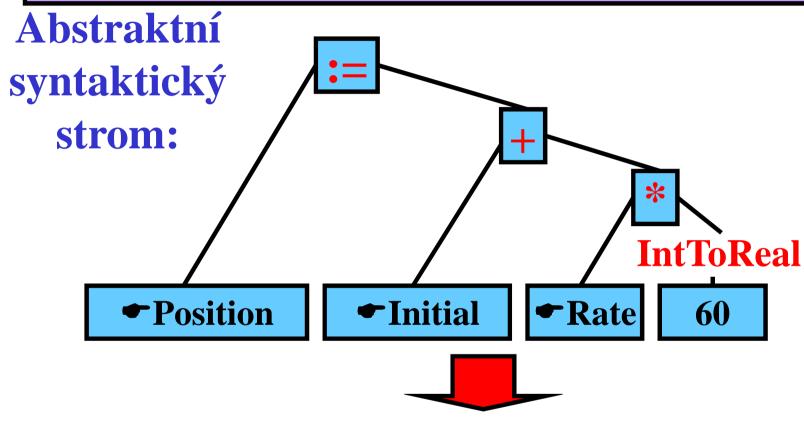

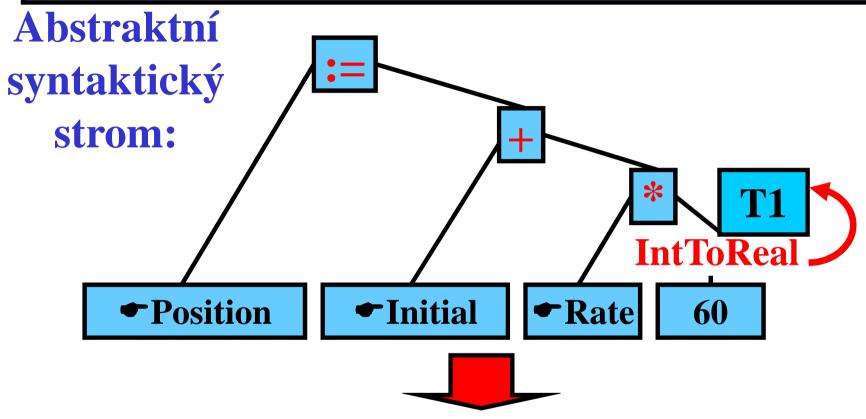

Generátor vnitřního kódu

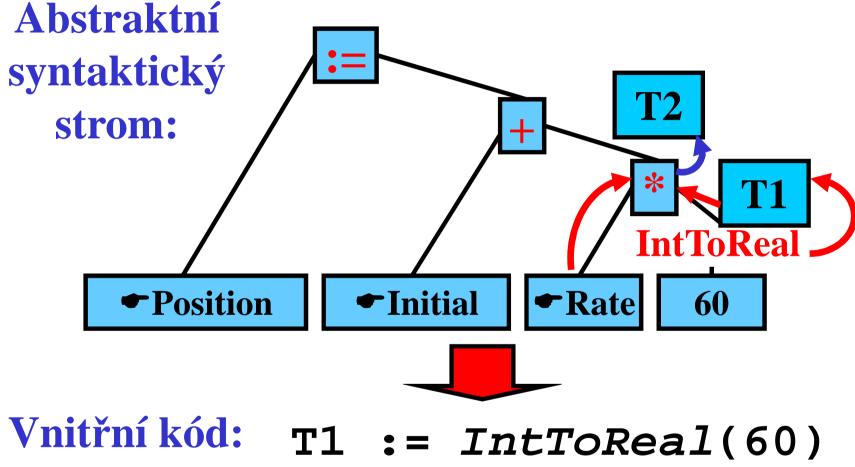
- Vstup: Abstraktní syntaktický strom
- Výstup: Vnitřní kód
- Metoda:
- Generátor vnitřního kódu vytváří vnitřní reprezentaci programu nazývanou vnitřní kód (většinou 3-adresný kód) z následujících důvodů:
  - jednotnost
  - přímý překlad do cílového programu je složitý a "neprůhledný"
  - vnitřní kód lze snadno optimalizovat

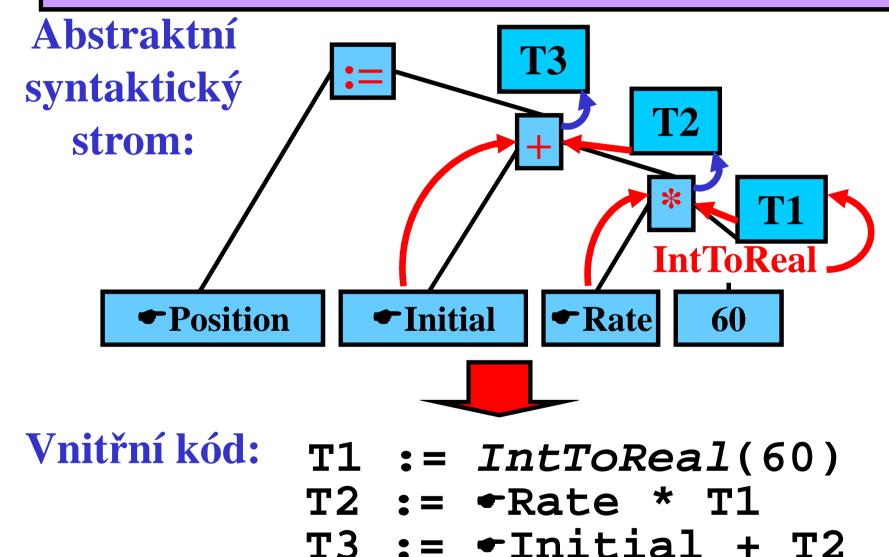
Vnitřní kód:

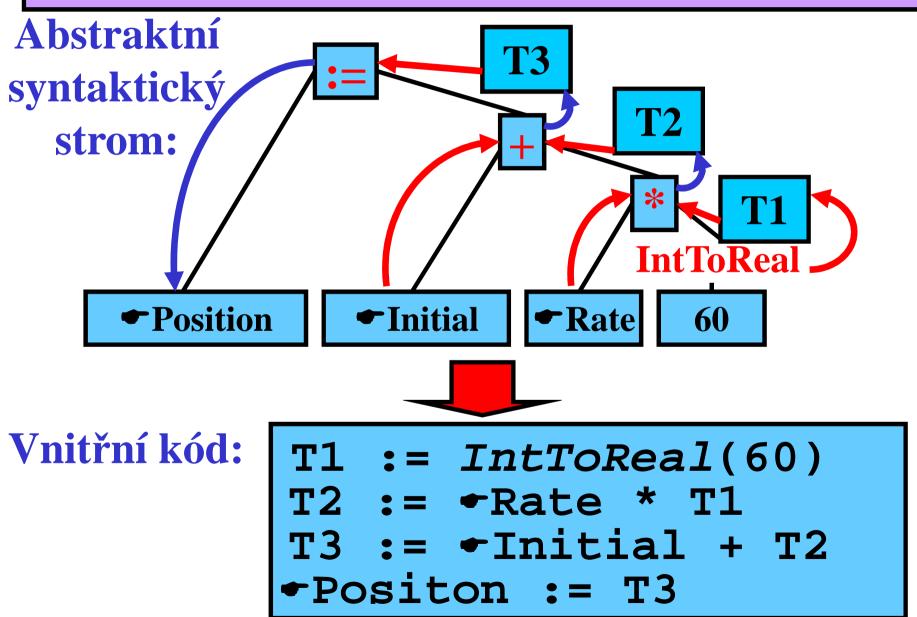

Vnitřní kód: T1 := IntToReal(60)

:= **←**Rate * T1

Optimalizátor

- Input: Vnitřní kód
- Output: Optimalizovaný vnitřní kód
- Metoda:
- Optimalizátor upraví vnitřní kód tak, aby byl efektivnější. Tento upravený kód je nazýván optimalizovaný vnitřní kód:
  - Šíření konstanty: (a := 1; b := 2; c := a + b $\Rightarrow$ c := 3) Pozn.: Proměnné a, b nejsou již dále v programu použity
  - Šíření kopírováním: (b := a; c := b; d := c $\Rightarrow$ d := a)

    Pozn.: Proměnné b, c nejsou již dále v programu použity
  - Eliminace mrtvého kódu: (while false do ... ⇒ odstranit)

•

Pozn.: Některé překladače optimalizátor nemají

Optimalizátor: Příklad

Vnitřní kód:

```
T1 := IntToReal(60)

T2 := *Rate * T1

T3 := *Initial + T2

*Positon:= T3
```

Optimalizovaný vnitřní kód:

Optimalizátor: Příklad

Vnitřní kód:

```
T1:= IntToReal(60)

T2:= *Rate * T1

T3:= *Initial + T2

*Positon:= T3
```

Optimalizovaný vnitřní kód:

Optimalizátor: Příklad

Vnitřní kód:

```
T1 := IntToReal(60)

T2 := *Rate * T1

T3 := *Initial + T2

*Positon:= T3
```

Optimalizovaný vnitřní kód:

```
T2 := *Rate * 60.0
*Positon := *Initial+T2
```

Generátor cílového kódu

- Vstup: Optimalizovaný vnitřní kód
- Výstup: Cílový program
- Metoda:
- Optimalizovaný vnitřní kód je převeden na cílový program
- Cílový program je zapsán v cílovém jazyce
- V praxi je cílovým jazykem většinou asembler nebo strojový kód

Generátor cílového kódu: Příklad

Optimalizovaný vnitřní kód

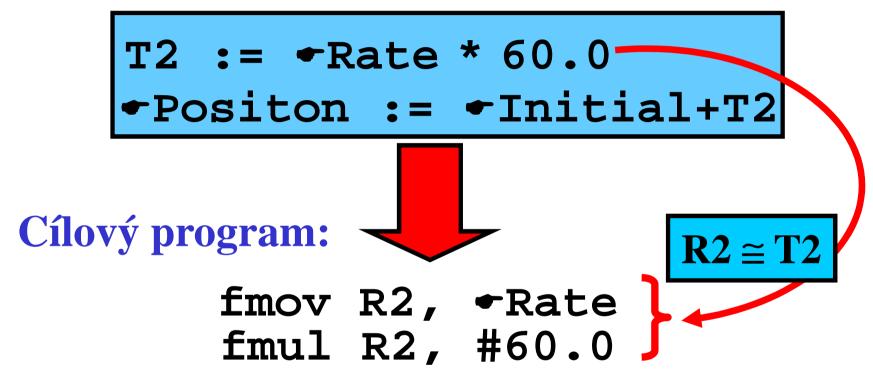
```
T2 := ◆Rate * 60.0

◆Positon := ◆Initial+T2

Cílový program:
```

Generátor cílového kódu: Příklad

Optimalizovaný vnitřní kód

Generátor cílového kódu: Příklad

Optimalizovaný vnitřní kód

```
T2 := *Rate * 60.0
    →Positon := →Initial+T2
Cílový program:
                          R2 \cong T2
        fmov R2, *Rate
        fmul R2, #60.0
        fmov R3, FInitial
        fadd R2, R3
        fmov *Position, R2
```